

Mikuláš a pomoc hladovějícím

Šimon dnes přiběhl ze školy s balíčkem plným sladkostí. „Byl u nás Mikuláš!“ hlásil nadšeně už ve dveřích. Anežka dneska s maminkou také potkala Mikuláše – byl s andělem a čertem v obchodě a rozdával dětem drobné dárečky.

„Mně čert udělal i šmouhu na čele,“ chlubil se Šimon a ukazoval mamince špinavé čelo. „Přišli k nám dva čerti a běhali po celé třídě a všechny strašili, že je vezmou do pekla.“

„No to je tedy pěkné,“ kroutila hlavou maminka.

„Ale letos Mikuláš neměl berlu,“ žaloval dál Šimon.

„Co je to berla?“ ptala se hned Anežka.

„Všimla sis, jak je Mikuláš oblečený?“ zeptala se maminka. „Je oblečený jako biskup – má biskupskou čepici a berlu, která má připomínat pastýřskou hůl, protože biskup je naším pastýřem. Svatý Mikuláš kdysi skutečně žil a byl biskupem v tureckém města Myra. Byl velmi štědrý, navštěvoval chudé lidi a pomáhal jim v nouzi. Podle jedné legendy pomohl třem mladým sestrám, jejichž otec skončil ve velkých dluzích. Mikuláš jim daroval peníze, aby si dluh nemusely jít odpracovat ke zlým lidem, a dokonce jim peníze vystačily i na věno, takže se mohly vdát a mít pěkný život. Z této legendy pak po Mikulášově smrti vznikl zvyk, že se v den jeho svátku rozdávají dárky dětem.“

„No a taky z mikulášské tradice vznikl Santa Claus,“ přidal se do debaty tatínek. „Holandský Mikuláš totiž jezdil na bílém koni nad střechami domů a děti pro jeho koně věšely do blízkosti komínů své boty naplněné mrkví a senem.“

„Ale hlavně byl Mikuláš biskup a světec, který miloval Boha a sloužil chudým lidem,“ připomněla maminka.

„Podle jedné legendy,“ začal vyprávět tatínek, který měl v rukávu vždycky nějaké zajímavé příběhy, „v Myře jednoho dne vypukl veliký hlad a bylo málo jídla. Lidé chodili za biskupem Mikulášem a prosili ho o pomoc. Mikuláš jim rozdával všechno, co měl, ale ani to nestačilo, aby bylo dost jídla pro všechny. Jednoho dne ve městě zakotvila velká loď s nákladem obilí. Mikuláš přispěchal za kapitánem, aby od něj nějaké obilí koupil, ale kapitán ho odmítl, protože měl příkázáno, aby všechno obilí

dovezl svému pánovi. Mikuláš mu ale vysvětloval, jak velký hlad ve městě je, a nakonec ho přesvědčil, aby mu prodal dva pytle s obilím. Mikuláš obilí hned začal rozdělovat a stal se velký zázrak – obilí v pytlech neubývalo a nakonec stačilo pro všechny. Tak byl díky Mikulášovi zahnán velký hlad mnoha lidí. Další zázrak se však stal, když kapitán připlul se svou lodí domů. Zjistil totiž, že mu z pytlů s obilím žádný nechybí.“

„No a tak se biskup Mikuláš stal symbolem štědrosti a pomoci chudým lidem,“ dodala maminka. „Měli bychom si z něj vzít příklad a netěšit se jen na to, že něco dostaneme, ale sami přemýšlet nad tím, jak můžeme druhým lidem pomoci. I dnes je kolem nás spousta lidí, kterým chybí základní potřeby pro život – jsou bez domova, bez jídla, bez peněz. Zvláště teď, když přichází zima, potřebují tito lidé naši pomoc a naši modlitbu.“

Na Šimona tato věta velmi zapůsobila, protože včera sledoval s tatínkem v televizi zprávy, kde zrovna mluvili o nějakém muži bez domova, který umrzl pod mostem. Podle zpráv prý není v útulcích pro bezdomovce dostatek místa.

*Pane Bože, prosíme Tě za všechny,
kteří jsou v této chvíli bez jídla a nemají, kam jít.
Pošli jim pomoc a veď je, aby dokázali najít způsob,
jak se ze své špatné situace dostat ven.
A pomoz také nám, ať máme vnímavé oči a vnímavá srdce,
abychom viděli potřeby lidí kolem nás a dokázali jim pomoci.
Amen.*

Přiřaď k obrázkům názvy biskupských symbolů

berla

mitra

pektorál

prsten

